Р Е Ш Е Н И Е
№ 3559

гр. София, 27.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 07.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **66** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], с адрес [населено място], район „П.“, [улица], етаж 5 офис 12, представлявано от управителя Н. П. Ч. срещу ревизионен акт № [ЕГН]/23.08.2013г, издаден от П. Т. П. на длъжност началник сектор „Ревизии“ и Т. Б. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта, в която е обжалван по административен ред и потвърден с решение № 1968/18.11.2013г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя в размер на 26 246.25 лева по единадесет фактури, издадени от [фирма], в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в данъчен период месец декември 2012г.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в посочената част с искане за неговата отмяна като необоснован и незаконосъобразен, постановен при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Излага доводи, че правото на приспадане на данъчен кредит е отказано без да са налице основанията на чл. 70, ал.1, т. 4 от ЗДДС. В случая придобитите автомобили не са леки по смисъла на параграф 1, точка 18 от ЗДДС. Автомобилите са товарни по данните в свидетелствата за регистрацията им и по сертификат на производителя, издаден за удостоверяване на това обстоятелство. От сертификатите на производителя е видно, че автомобилите са определени като такива от категория N 1/със специална конструкция/, поради което и съгласно чл. 149, ал.1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП следва да се приемат за товарни. Автомобилите са доставени от

[фирма] чрез В. и са декларирани като предназначени за транспорт на стоки с код по Комбинираната номенклатура на Европейския съюз за такъв вид автомобили. Също така те са използвани за целите на независимата икономическа дейност на ревизираното лице, а не за административни цели, както необосновано е приел органа по приходите.

Алтернативно прави искане за преюдициално запитване до С. с въпрос дали следва чл. 168, буква „а“ и чл. 176, ал. 2 от Директива 2206/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г. да се тълкуват в смисъл, че се дължи право на данъчен кредит за направени разходи за закупуване на лек автомобил, който не е предназначен за превоз на товари, но се използва само и единствено с цел упражняване на икономическата дейност на предприятието и е включен в имуществото му. Представя писмени бележки с подробно изложени съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт. Допълнително навежда доводи относно задължителната система за типово одобрение на категориите превозни средства по Директива 2007/46/ЕО. Издаденото типово одобрение на ЕО от компетентен орган на държава-членка на ЕС обвързва органите на останалите държави и не им предоставя правото самостоятелно, въз основа на собственото си тълкуване на приложимото законодателство да не признават категорията на даден автомобил, произведен в съответствие с одобрения тип. Позовава се на практика на С. по дело С-118/11, С-291/92, С-434/03. Прави искане за присъждане на разноските за съдебното производство.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез упълномощения си процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Излага доводи, че спорът е правен и се отнася до категоризацията на процесните автомобили като товарни или леки. Поддържа мотивите, изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП. Автомобилите са леки по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на ЗДДС, освен това не са налице условията по чл. 70, ал. 2 от ЗДДС, автомобилите не се използват за стопанската дейност на дружеството. В хода на съдебното производство не са представени доказателства, че автомобилите са товарни, в хода на ревизионното производстово е направен оглед на автомобилите и те нямат преустройствата, посочени в нормативните разпоредби за товарни автомобили. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения. Спазен е срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1302521/21.03.2013г., издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 05.12.2012г. до 28.02.2013г. В срока по чл. 117, ал.1 ДОПК е съставен ревизионен доклад № 1302521/17.06.2013г., връчен на пълномощник на ревизираното лице на 26.06.2013г. Постъпило е възражение срещу констатациите в

ревизионния доклад, прието в ревизионния акт за неоснователно. Издаден е ревизионен акт №[ЕГН]/23.08.2013г. от лицата по чл. 119, ал. 2 от ДОПК. С ревизионния акт в частта, в която е предмет на съдебен контрол в настоящето съдебно производство са установени задължения на ревизираното лице по ЗДДС в размер на 26 246.25 лева по единадесет фактури, издадени от [фирма], в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит. Правото на данъчен кредит е отказано на основание чл. 70, ал.1, т. 4 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗДДС, защото е прието, че автомобилите са леки по смисъла на §1, т. 18 от ДР на ЗДДС. По характеристиката си те не могат да бъдат определени като „автомобили и превозни средства за транспорт на стоки“ по позиция 8704 от Комбинираната номенклатура на ЕС.

В хода на съдебното производство са представени извлечения от счетоводните сметки на [фирма], от които е видно, че автомобилите са заведени в счетоводството на дружеството като дълготрайни материални активи и отчитането на разходите, извършени по поддръжката и използването на тези автомобили е част от общите разходи на дружеството за осъществяната от него независима икономическа дейност. По делото е приета, неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза, по която заключението на вещото лице е че шестте автомобила марка „С.“, закупени от [фирма] са заприходени като дълготрайни материални активи по сметка 205 „Траспортни средства“. За процесния период те са се използвали изключително и само за дистрибуция на стоки с марка „С. Б.“ за различни региони в страната, както и за превоз на рекламни материали, мостри, с цел промотиране пред нови клиенти. Разходите по поддръжка, ремонт и експлоатация на автомобилите в общ размер за шестте автомобила са 21 308.63 лева и са отчетени като част от общите разходи на дружеството, които са извършвани във връзка с продажбите на стоки и продукти с марката „С. Б.“. Основната дейност на дружеството е доставка на стоки и продукти с марката „С. Б.“, облагаеми доставки по ЗДДС. При формиране на цената на продуктите с марка „С. Б.“ участват и разходите по поддръжка, ремонти и експлоатация на шестте автомобила, като част от общите разходи, които са елемент от продажната цена.

Представено е писмо от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ с рег. № 10-00-00-642/1/24.04.2014г. От него е видно, че съгласно изискванията на чл. 149, ал.1, т. 3, б.“а“ от ЗДвП към категория N1 принадлежат МПС, предназначени за превоз на товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3.5 тона. Представените копия на сертификати за съответствие на МПС, марка С., тип N, вариант NN9HP, версия NN9HP0/1, търговско наименование С4 отговарят на типа, описан в сертификати за ЕО одобряване на типа, издадени от компетентен орган по одобряване на типа на превозните средства на Република Ф. за моторни превозни средства марка С., тип N, търговско наименование С 4, категория N 1 и следва да се класират като товарни автомобили.

Съгласно чл.160 , ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията. Ревизионният акт е съставен в предвидената форма, съгласно чл.120 от ДОПК. Няма

допуснато нарушение на процесуалните правила. Налице е обаче противоречие с материалния закон, основание за отмяна изцяло на ревизионния акт в частта, в която е предмет на съдебен контрол.
В хода на ревизионното производство е установено, че предмет на дейност на ревизираното лице е търговия на едро с минерална вода, безалкохолни напитки и други продукти с марката „С. Б.“. Нает е склад в [населено място], [община]. В предприятието са назначени 18 работници и служители по трудов договор.
С оспорения ревизионен акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период месец декември 2012г. в размер на 26 246.25 лева, на основание чл. 70, ал.1, т. 4 от ЗДДС във връзка с §1, т. 18 от ДР на ЗДДС по фактури, издадени от [фирма] във връзка с договор за финансов лизинг на шест автомобила С. С4, модел А. 1.6 Н. 92 ch N 1. Предмет на фактурите са лизингови вноски, такса за управление по договора, разходи за регистрация. Договорите са с клауза за изкупуване на автомобилите, предоставени на лизинг, след изтичане на срока на договорите. Автомобилите са заведени като Д. в счетоводството на ревизираното лице по сметка 205 „Транспортни средства“. По представените регистрационни свидетелства от КАТ, автомобилите са с места за сядане 4 + 1 с мястото на водача, регистирани като товарни автомобили N1. Автомобилите са предоставени за управление на „мениджър продажби“ в [фирма].
Представени са сертификати от производителя, в които автомобилите са определени като категория N 1 и на основание чл. 149, ал.1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП следва да се приемат за товарни. В свидетелствата за регистрацията им в КАТ автомобилите са вписани като товарни. По копията на И. декларациите на [фирма] автомобилите са декларирани с код по КН на ЕС 87042191 като предназначени за транспорт на стоки. Представени са доказателства за използването на автомобилите за икономическата дейност на дружеството като пътен лист, документи за изписване на стоки и материали от склада в [населено място], приемо – предавателни протоколи за доказване, че автомобилите са използвани за превоз на рекламни материали.
При така установеното от фактическа страна в хода на ревизионното производтво, неправилно от правна страна автомобилите са определи като леки автомобили по смисъла §1, т. 18 от ДР на ЗДДС и на това основание е отказано право на припспадане на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС. В §1, т. 18 от ДР на ЗДДС е дадено легално определение на понятието „лек автомобил“ и това е автомобил, в който местата за сядане без мястото на водача не превишава 5, както е в настоящия случай. Съгласно изр. второ на цитираната разпоредба обаче, не е лек автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната от регистрираното лице дейност. По тази легална дефиниция и с оглед представените още в хода на ревизионното производство свидетелства за регистрация на автомобилите от 18.12.20012г. и от 19.12.2012г. (л. 308, л. 310, л. 313, л. 316, л. 319 и л. 322), издадени от МВР – КАТ и представляващи официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, настоящата съдебна инстанция приема, че процесните автомобили са товарни, така, както е вписано в свидителствата за регистрацията им като товарни автомобили, категория N1. Представени са сертификати за съответствие, издадени от производителя и съгласно тях автомобилите са определени също като товарни, категория N1. Автомобилите са вписани като товарни и в договорите за продажба на лизинг, сключени с [фирма], в издадените фактури, в свидетелствата за регистрация

в КАТ, в сертификата за съответствие на производителя и в копията на И. декларациите на [фирма] с код по КН на ЕС 87042191 като предназначени за транспорт на стоки. В хода на съдебното производство е представено и писмо от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ с рег. № 10-00-00-642/1/24.04.2014г., което потвърждава извода, че процесните автомобили са товарни. От писмото е видно, че съгласно изискванията на чл. 149, ал.1, т. 3, б.“а“ от ЗДвП към категория N1 принадлежат МПС, предназначени за превоз на товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3.5 тона. Представените копия на сертификати за съответствие на МПС, марка С., тип N, вариант NN9HP, версия NN9HP0/1, търговско наименование С4 отговарят на типа, описан в сертификати за ЕО одобряване на типа, издадени от компетентен орган по одобряване на типа на превозните средства на Република Ф. за моторни превозни средства марка С., тип N, търговско наименование С 4, категория N 1 и следва да се класират като товарни автомобили.

При наличието на всички тези официални документи, удостоверяващи, че процесните автомолбили са товарни автомобили и без те да са оспорени и опровергани от приходната администрация в хода на съдебното производство, не може да се приеме за обоснован и законосъобразен извода, че автомобилите са леки. По техническите характеристики, дадени от производителя и признати с представените официални документи, автомобилите са предназначени за превоз на товари и попадат в изключението на §1, т. 18, изр. второ от ДР на ЗДДС за автомобили, които са предназначени за превоз на товари. Автомобилите са декларирани като товарни и по КН на ЕС с код 87042191 като предназначени за транспорт на стоки. Отговарят на дефиницията по чл. 149, ал.1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, съгласно която автомобили категория N1 са МПС за превоз на товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 t. След като автомобилите са товарни не е налице основание за прилагане на чл. 70, ал.1, т. 4 от ЗДДС.

От представените пътни листове, приемо – предавателни протоколи и от заключението на съдебно – счетоводната експертиза може да се направи извод, че процесните автомобили се използват за икономическата дейност на ревизираното лице. Те са заприходени като дълготрайни материални активи по сметка 205 „Траспортни средства“. За процесния период са се използвали изключително и само за дистрибуция на стоки с марка „С. Б.“ за различни региони в страната, както и за превоз на рекламни материали, мостри, с цел промотиране пред нови клиенти. Разходите по поддръжка, ремонт и експлоатация на автомобилите са отчетени като част от общите разходи на дружеството, които са извършвани във връзка с продажбите на стоки и продукти с марката „С. Б.“, елемент от продажната цена на доставяните от ревизираното лице стоки.

Налице са предпоставките за признаване на право на данъчен кредит за данъчен период месец декември 2012г. по фактурите, издадени от [фирма] във връзка с договор за финансов лизинг на шест автомобила С. С4, модел А. 1.6 Н. 92 ch N 1. Ревизионният акт в тази част като необоснован и незаконосъобразен следва да бъде отменен. В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВАС, например съдебни решения по дело №10262/2013г., №10664/2013г., № 15642/2013г. № 5086/2014г.

По направеното искане за преюдициално запитване, съдът счита, че не са налице предпоставките по чл. 628 от ГПК във връзка с чл. 267 ДФЕС, няма разпоредба от правото на ЕС, която да се нуждае от тълкуване с цел правилното решаване на делото.

Искането за присъждане на разноски на жалбоподателя е основателно в размер на 1850 лева, съгласно чл. 161 , ал.1, предл. 1 от ДОПК, от които държавна такса в размер на 50 лева, платено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева и 300 лева възнаграждение на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза.

Така мотивиран и на основание чл. 160 , ал. 1 от ДОПК и чл. 161, ал.1, предл. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение , 43 -ти състав :

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № [ЕГН]/23.08.2013г, издаден от П. Т. П. на длъжност началник сектор „Ревизии“ и Т. Б. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта, в която с него са установени задължения на [фирма],[ЕИК], с адрес [населено място], район „П.“, [улица], етаж 5 офис 12, представлявано от управителя Н. П. Ч. в размер на 26 246.25 лева по единадесет фактури, издадени от [фирма], в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в данъчен период месец декември 2012г.

ОСЪЖДА дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. да заплати на [фирма],[ЕИК], с адрес [населено място], район „П.“, [улица], етаж 5 офис 12, представлявано от управителя Н. П. Ч. разноски в размер на 1850 (хиляда осемстотин и петдесет) лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма],[ЕИК], с адрес [населено място], район „П.“, [улица], етаж 5 офис 12 за отправяне на преюдициално запитване до С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния Административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

СЪДИЯ: